

Rozsudek Nejvyššího soudu ČSSR ze dne 06.01.1966, sp. zn. 5 Tz 47/65, ECLI:CZ:NS:1966:5.TZ.47.1965.1

Číslo: 12/1966

Právní věta: Ukládá-li soud mladistvému, který nepřekročil 18. rok svého věku, nepodmíněný trest odnětí svobody, vysloví podle § 81 odst. 1 tr. zák. (ve znění zákona č. 56/1965 Sb.) a ve smyslu § 53 odst. 1 zák. č. 59/1965 Sb., že trest se vykoná v nápravně výchovném ústavu pro mladiství. Nemůže tedy rozhodovat o zařazení mladistvého do nápravně výchovné skupiny podle § 39a tr. zák. (ve znění zák. č. 56/1965 Sb.).

Soud: Nejvyšší soud ČSSR

Datum rozhodnutí: 06.01.1966

Spisová značka: 5 Tz 47/65

Číslo rozhodnutí: 12

Číslo sešitu: 3

Typ rozhodnutí: Rozsudek

Hesla: Mladiství, Ukládání trestu, Zařazování odsouzených

Předpisy: 140/1961 Sb. § 39a
§ 81 odst. 1

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 12/1966 sb. rozh.

Ukládá-li soud mladistvému, který nepřekročil 18. rok svého věku, nepodmíněný trest odnětí svobody, vysloví podle § 81 odst. 1 tr. zák. (ve znění zákona č. 56/1965 Sb.) a ve smyslu § 53 odst. 1 zák. č. 59/1965 Sb., že trest se vykoná v nápravně výchovném ústavu pro mladiství. Nemůže tedy rozhodovat o zařazení mladistvého do nápravně výchovné skupiny podle § 39a tr. zák. (ve znění zák. č. 56/1965 Sb.).

(Rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 6. 1. 1966 - [5 Tz 47/65](#).)

Rozsudkem okresního soudu v T. ze dne 20. 9. 1965 sp. zn. 1 T 381/65 byl mladistvý obviněný, nar. 24. 10. 1947, uznán vinným trestnými činy krádeže podle § 247 odst. 1 tr. zák. a rozkrádání majetku v socialistickém vlastnictví podle § 132 odst. 1 písm. a) a § 9 odst. 2, § 132 odst. 1 písm. a) tr. zák. a odsouzen podle § 132 odst. 1 tr. zák. za použití § 35 odst. 1 a § 79 odst. 1 tr. zák. k nepodmíněnému trestu odnětí svobody na 18 měsíců. Podle § 39a odst. 2 písm. b) tr. zák. ve znění novely zák. č. 56/65 Sb. rozhodl soud, že mladistvý obviněný tento trest odnětí svobody vykoná ve druhé nápravně

výchovné skupině.

Nejvyšší soud ke stížnosti pro porušení zákona podané generálním prokurátorem zrušil výrok rozsudku, že mladistvý obviněný vykoná trest odnětí svobody ve druhé nápravně výchovné skupině a přikázal okresnímu soudu, aby věc v rozsahu zrušení znovu projednal a rozhodl.

Z odůvodnění:

Skutková zjištění, opírající se o důkazy u soudu provedené, jsou úplná a správná. Správné je také právní posouzení věci a pochybení nevykazuje ani výrok o trestu odnětí svobody a výrok o náhradě škody.

Naproti tomu nesprávný a zákonu odporující je výrok podle § 39a odst. 2 písm. b) tr. zák. ve znění novely zák. č. 56/1965 Sb. o tom, že mladistvý obviněný uložený mu trest odnětí svobody vykoná ve druhé nápravně výchovné skupině.

Okresní soud přehlédl, že podle § 81 odst. 1 tr. zák. ve znění novely zák. č. 56/1965 Sb. a § 53 odst. 1 zák. č. 59/1965 Sb. o výkonu trestu odnětí svobody se trest odnětí svobody u mladistvých, kteří nepřekročili 18. rok svého věku, vykoná vždy odděleně od ostatních odsouzených, a to v nápravně výchovných ústavech pro mladistvé. V těchto ústavech nejsou stanoveny nápravně výchovné skupiny a rozsah práv a omezení je vymezen jednotlivě (§ 54 zák. o výkonu trestu odnětí svobody).

Porušil tedy okresní soud zákon ve všech shora citovaných ustanoveních v neprospěch mladistvého obviněného, když rozhodl v rozporu s tímto ustanovením zákona.

Nejvyšší soud proto nesprávný výrok v rozsudku okresního soudu zrušil a okresnímu soudu přikázal, aby věc v potřebném rozsahu znovu projednal a rozhodl.